

اثربخشی مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پرخطر بر بیهود کیفیت زندگی و مهار عقاید و سوسه انگیز در افراد با اختلال سوئمصرف مواد

اسماعیل صدری دمیرچی^۱، احمد رضا کیانی چلمردی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۷/۲۷ تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۲/۱۲

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پرخطر بر بیهود کیفیت زندگی و مهار عقاید و سوسه انگیز در افراد دارای اختلال سوئمصرف مواد می‌باشد. **روش:** روش پژوهش از نوع شبه آزمایشی، طرح پیش آزمون پس آزمون و پیگیری با گروه گواه بود. جامعه این پژوهش شامل افراد وابسته به مواد مخدر در سال ۱۳۹۴ در شهرستان ارومیه بوده است. نمونه پژوهش شامل ۴۰ نفر مرد در گستره سنی ۲۰ تا ۴۵ سال با اختلال سوئمصرف مواد بودند که به روش نمونه گیری ملاک محور انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۲۰ نفر) و گروه گواه (۲۰ نفر) قرار گرفتند. سپس برنامه مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پرخطر به مدت ۱۲ جلسه بر روی گروه آزمایش اجرا گردید. گروه گواه در طول این مدت هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. به منظور جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های عقاید و سوسه انگیز و کیفیت زندگی استفاده گردید. **یافته‌ها:** نتایج به دست آمده نشان داد که مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پرخطر بر افزایش کیفیت زندگی و بیهود عقاید و سوسه انگیز گروه آزمایشی تأثیر داشته است. همچنین اثربخشی این روش در پیگیری یک و نیم ماهه از ثبات نسبی برخوردار بود. **نتیجه‌گیری:** مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پرخطر شیوه اثربخش بر کنترل و درمان در افراد وابسته به مواد مخدر بوده و می‌تواند به عنوان یک برنامه مداخله روان‌شناختی در مراکز درمانی مورد استفاده درمان‌گران قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: مشاوره رفتاری رفتارهای پرخطر، کیفیت زندگی، عقاید و سوسه انگیز، وابستگی به مواد

۱. نویسنده مسئول: استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران، پست الکترونیک: e.sadri@uma.ac.ir

۲. استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

مقدمه

اعتیاد اختلالی با عود مزمن است که با رفتارهای تکانشی جستجوی مواد علی‌رغم پیامدهای منفی آن همراه است (Miltton و اوریت، ۲۰۱۲). در اختلالات اعتیادی نیز عود به عنوان برگشت دوباره به مصرف ماده اعتیادآور بعد از یک دوره پرهیز تعریف شده است (اوبرین، ۲۰۰۶). رفتارهای پر خطر طیف وسیعی از رفتارهای آسیب‌زا شامل می‌شود که اعتیاد یکی از مولفه‌های مهم آن می‌باشد (باریکانی، ۱۳۸۷). از نظر اصطلاح شناسی، رفتارهای پر خطر^۱ به رفتارهایی اطلاق می‌شود که احتمال نتایج منفی و مخرب جسمی، روان‌شناختی و اجتماعی را در فرد افزایش می‌دهد (کارگرگ، اندریای و گرور، ۲۰۰۳). این رفتارها معمولاً علائمی چون تخطی از قانون-مانند تخریب اموال، سرقت، خشونت-صرف دخانیات، الکل، مواد مخدر، فرار از مدرسه، آتش‌افروزی، تجاوز به عنف و یا تهدید را دربرمی‌گیرد و غالباً تحت عنوان بزهکاری نوجوانان دسته‌بندی می‌شوند (گارمزی و ماستن، ۱۹۹۱). رفتارهای پر خطر یکی از مهم‌ترین مسائل بهداشتی و اجتماعی است که بر فرد، خانواده و جامعه تاثیر می‌گذارد (جانستون، اومالی، بچمن، ۲۰۰۱). بررسی‌های نشان می‌دهند بسیاری از رفتارهای پر خطر همانند صرف سیگار، مواد مخدر و روابط جنسی پیش از سنین ۱۸ سالگی اتفاق می‌افتد (برگمن و اسکات، ۲۰۰۱) و علت بسیاری از مرگ و میرها در سنین نوجوانی و اوایل بزرگسالی است (لیندبرگ، بوگست و ویلیامز، ۲۰۰۰).

در میان این نشانهای سوءصرف مواد مخدر آثار مخرب و ویران‌گر تری را بر جنبه‌های گوناگون فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی یک جامعه بر جای می‌گذارد. یافته‌های بالینی نشان می‌دهد که در شکل‌گیری وابستگی به مواد مخدر برخی عوامل چون ویژگی‌های شخصیتی، شیوه زندگی، روابط بین فردی، باورها، احساسات و عواطف، الگوی دلبستگی و رفتارهایی که در مسیر رشد فرد شکل‌گرفته‌اند، نقش اساسی ایفا

1. risk-taking behavior

6. Lindberg, Boggess & Williams

2. Carr-Gregg, Enderby & Grover

3. Garmezy & Masten

4. Johnston, O'Malley & Bachman

5. Bergman & Scott

می‌کنند (حیبی، بهرامی و رستمی، ۱۳۹۱؛ آرتگا، چن و رینولدز^۱، ۲۰۱۰، استون، بیکر، هابر و کاتالانو^۲، ۲۰۱۲)، و همچنین این رفتارها با برخی از انواع اختلالات روان‌شناختی ارتباط قوی دارد (سادوک، سادوک و کاپلان^۳، ۲۰۰۷؛ داؤسون، گلدشتاین، موس و گرانت^۴، ۲۰۱۰؛ کوهن^۵ و همکاران، ۲۰۱۱؛ الگری و همکاران، ۲۰۱۱). به نظر می‌رسد خصوصیات شخصیتی، سبک زندگی، روابط خانوادگی، عقاید و کژکاری در تنظیم رفتارها و هیجانات در این افراد به طور معناداری با افراد سالم متفاوت است. برای نمونه یافته‌های سلیمانی نیا (۱۳۸۶) نشان داد که نوجوان از مصرف مواد مخدر به منزله راهی برای مقابله با مشکلات، احساسات منفی و موقعیت‌های فشارزا استفاده می‌کند. فشار روانی نظری فشار گروه همسالان و پرخاشگری، خود پیش‌بینی کننده‌ی مهمی در مصرف مواد از سوی نوجوانان محسوب می‌گردد (هاوکینز، کاتالانو و میلر^۶، ۱۹۹۲).

وابستگی به مواد بر الگوی زندگی سالم و نیز میزان انطباق فرد با عوامل استرس‌زای زندگی و کیفیت زندگی تاثیر نامطلوب دارد. در این رابطه بررسی‌ها نشان داده‌اند عواملی چون روش‌های مقابله، میزان سازگاری با محیط، تنش‌های تحمل شده، دستیابی به اهداف زندگی و شناخت خود مولبد بودن، مفید بودن، نحوه نگرش به آینده، آگاهی افراد و رفتارهای مقابله‌ای تاثیر زیادی بر کیفیت زندگی دارند (عظیمی و باجلان، ۱۳۸۸). همچنین افکار و سوسمانی‌انگیز و تمایلات غیر قابل کنترل در طول درمان و بعد از آن عامل موثر و مهمی در مصرف مواد هستند (رحمانیان و همکاران، ۱۳۸۵). مارلات و گوردون^۷ (۱۹۸۰) نشان دادند زمانی که افراد در موقعیت‌های پر خطر قرار می‌گیرند در صورت فقدان رفتارها و پاسخ‌های مقابله‌ای مناسب و موثر احساس خود کارآمدی‌شان کاهش می‌یابد و در نتیجه انتظارات مثبتی در زمینه وسوسمانی، لغزش و سپس مصرف مواد و یا بازگشت به آن پیدا می‌شود (فرانکن، کرون، ویرس و جانسن^۸، ۲۰۰۰).

1. Arteaga, Chen & Reynolds
2. Stone, Becker, Huber & Catalano
3. Sadock, Sadock & Kaplan
4. Dawson, Goldstein, Moss & Grant

5. Cohen
6. Hawkins, Catalano & Miller
7. Marlatt & Gordon
8. Franken, Kroon, Wiers & Jansen

اگرچه بر مبنای مفروضه سنتی از رویکرد رفتاری و درمان‌های مبتنی بر این رویکرد، فرض بر این است که درمان‌های رفتاری عمدتاً به منظور تغییر رفتارهای فرد به کار می‌رود، اما با تغییر و تحولات جدید در رویکردهای رفتاری مباحث مربوط به موضوعات فکری و شناختی نیز وارد این درمان‌ها گردیده و امروزه به صورت ترکیبی مورد استفاده قرار می‌گیرد. به عبارتی دیگر، امروزه دیگر بحث مربوط به درمان‌های رفتاری به صورت ابتدایی و رادیکال آن که صرفاً کاربردی رفتاری داشت دیگر مطرح نمی‌باشد و بیشتر تعامل بین رفتار و تفکرات مورد توجه است (شارف، ۲۰۰۸). بر همین اساس، رویکردهای رفتاری به عنوان بخشی از درمان‌های اساسی و موثر در زمینه پیشگیری و درمان در مبتلایان به مواد مخدر می‌باشد. مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر، یک رویکرد درمانی ترکیبی و پیچیده است که شامل چندین بخش، از جمله مداخلات روان‌شناختی، مراقبت‌های بهداشتی-درمانی، درمان با متادون و پیگیری‌های اجتماعی است. پیگیری‌های اجتماعی و بخصوص برنامه‌های مداخله‌ی روان‌شناختی به عنوان یکی از اجزای اساسی این رویکرد چندجانبه می‌تواند آثار مثبت جنبه‌های دیگر از جمله درمان با متادون را افزایش داده، باعث ایجاد تغییرات مثبت در زندگی بیمار گردد. مداخلات روان‌شناختی به افراد کمک می‌کند تا از طریق اصلاح رفتاری و تحلیل کارکردی، نشانه‌ها و شرایطی را که با مصرف مواد به نوعی در ارتباط هستند، شناسایی کنند. همچنین به عنوان بخش کاربردی و موثر، مداخلات روان‌شناختی از طریق آموزش مهارت‌های به افراد کمک می‌کند که با استفاده از این توانایی‌ها و مهارت‌های مقابله‌ای (مهارت‌های حل مسئله، تصمیم‌گیری، مدیریت هیجانات، جرأت ورزی و...) در شرایط سخت و بحرانی به طرزی موثر با مشکلات برخورد کنند. از طرفی شرکت در جلسات درمانی خصوصاً به شکل گروهی باعث ایجاد تغییرات مثبت در فرد و کاهش آثار منفی ناشی از مصرف مواد و شرایط خاص زندگی بیمار نظیر افسردگی، اضطراب، استرس و افزایش اعتماد به نفس و احساس کفایت فردی می‌گردد. در نتیجه شرکت در جلسات مشاوره رفتاری باعث ایجاد تغییرات مثبت رفتاری در فرد و به موازات آن نحوه نگرش وی به زندگی، اصلاح عقاید

منفی، اصلاح محیط اجتماعی و روابط درون فردی و بین فردی می‌گردد، که مجموعه این عوامل به خودی خود می‌تواند آثار مثبتی بر کیفیت زندگی فرد و عقاید منفی فرد گذاشته و باعث رهایی از وابستگی به مواد مخدر و وسوسه‌های ناشی از مصرف گردد. بدین ترتیب در درمان رفتاری سعی می‌شود نقایص رفتاری را که باعث شکل‌گیری عقاید منفی و وسوسه‌انگیز با مواد می‌شود تغییر داده شود و رفتارهای مقابله‌ای ناسازگارانه مصرف مواد کاهش یابد.

بررسی هاشان می دهد در میان سایر شیوه های درمانی، درمان رفتاری از جمله روش ها و مداخلات درمانی موثر است که در درمان بسیاری از اختلالات و نارسایی های رفتاری به کار برده شده و به ویژه در درمان اعتیاد و وابستگی به مواد مخدر مطرح بوده است. جسور، داناوان و کاستا^۱ (۱۹۹۱)، معتقدند افرادی که مستعد یک رفتار مشکل زا می باشند (مثلاً بزه کاری)، مستعد سایر رفتارهای مشکل زا (مثلاً سوء مصرف مواد) نیز خواهند بود. آنان در مدل رفتاری خود از علل رفتارهای مشکل زانظیر مصرف مواد، مشروبات الکلی و بزه کاری نشان دادند که نظام رفتاری فرد به عنوان یکی از حوزه های موثر می تواند به آسیب پذیری روان شناختی برای انجام رفتار مشکل ساز منجر گردد. براین اساس مصرف مواد و دخانیات به عنوان یک رفتار آموخته شده، هدفمند و اجتماعی درنظر گرفته می شود که می تواند بر اثر آموزش های مناسب، تغییر رفتار کاهش یافته و یا اصلاح گردد. پژوهش های انجام گرفته نشان می دهند که شیوه درمانی مبتنی بر مشاوره رفتاری بر کاهش رفتارهای پر خطر از جمله کاهش های ناشی از بیماری ایدز و مصرف مواد مخدر در درمان و پیشگیری از بازگشت مصرف مواد و کنترل ابتلاء ایدز موثر است (بکموند، میر، ایچن لوب، و شاتز، ۲۰۰۷؛ چاوارسکی، مازلان و شاتنفیلد، ۲۰۰۸؛ چاوارسکی، زو و شاتنفیلد، ۲۰۱۱؛ کو، وانگ، ین و هسو، ۲۰۱۲؛ مارک، چاوارسکی، باری، مازلان، و شاتنفیلد، ۲۰۱۳). همچنین نتایج حاصل از پژوهش انجام گرفته توسط حامدی، شهریاری و

1. Jessor, Donovan & Gosta
2. Backmund, Meyer, Eichenlaub, & Schutz
3. Chawarski, Mazlan, & Schottenfeld

4. Chawarski, Zhou & Schottenfeld
5. Ko, Wang, Wu, Yen & Hsu
6. Marek, Chawaraski, Barry, Mazlan, & Schottenfeld

خدمی (۱۳۹۲) در زمینه مقایسه اثربخشی روش‌های مختلف بر پیشگیری از بازگشت مصرف مواد در افراد وابسته به آن نشان داد که شیوه مشاوره رفتاری باعث کاهش آسیب در پیشگیری از بازگشت می‌شود.

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از نوع شبه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و پیگیری با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل افراد وابسته به موادی بود که در سال ۱۳۹۴ به مراکز درمانی ترک اعتیاد شهر مهاباد مراجعه کرده بودند. براساس روش نمونه‌گیری ملاک محور تعداد ۴۰ مرد وابسته به مواد از مراجعین به چهار مرکز درمانی به عنوان نمونه‌ی پژوهش انتخاب شدند و به صورت کاملاً تصادفی در دو گروه آزمایشی (۲۰ نفر) و گواه (۲۰ نفر) قرار گرفتند. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل تشخیص وابستگی به مواد (براساس تشخیص متخصص سم‌زدایی مرکز و راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی نسخه‌ی پنجم)، اعلام آمادگی برای دریافت خدمات روان‌شناختی، دارا بودن سطح تحصیلات متوسطه، توافق برای انجام تکالیف ارائه شده در جلسات و حضور مستمر، عدم تشخیص سایر اختلالات روان‌شناختی براساس تشخیص متخصص بالینی مرکز و دارا بودن سن ۲۰ تا ۴۵ سال بوده است. ملاک‌های خروج از طرح نیز شامل قطع دوره درمان، عدم علاقه به ادامه و یا شرکت در جلسات، غیبت بیش از سه جلسه و عدم رعایت قوانین کلasi و یا جلسات که مغایر با اهداف پژوهش باشد، بوده است.

۲۵۲
252

سال پاییزدهم ۱۳۹۴ شماره ۴۱ بهار Vol. 11, No. 41, Spring 2017

ابزار

۱- پرسشنامه کیفیت زندگی: پرسشنامه کیفیت زندگی برای مصارفی چون کار بالینی، ارزیابی سیاست‌های بهداشتی و نیز تحقیقات و مطالعات جمعیت عمومی کارایی خود را ثابت کرده است. این پرسشنامه روایی و اعتبار مناسبی دارد. فرم ۳۶ عبارتی توسط واروشبون سال ۱۹۹۲ در کشور آمریکا طراحی شد و روایی و اعتبار آن در گروه‌های مختلف بیماران مورد بررسی قرار گرفت. مفاهیمی که توسط این پرسشنامه سنجیده

می شوند، اختصاص به سن، گروه یا بیماری خاصی ندارد. هدف از طرح این پرسش نامه، ارزیابی سلامت وضعیت جسمانی و روانی است که به وسیله ترکیب نمرات حیطه های هشت گانه تشکیل دهنده سلامت به دست می آید. این پرسش نامه ۳۶ گویه ای هشت حیطه مختلف سلامت را مورد ارزیابی قرار می دهد که عبارتند از: ۱-سلامت عمومی، ۲- عملکرد جسمانی، ۳- محدودیت ایفای نقش به دلیل جسمانی، ۴- محدودیت ایفای نقش به دلیل عاطفی، ۵- درد بدنی، ۶- عملکرد اجتماعی، ۷- خستگی یا نشاط و ۸- سلامت روانی. روایی و اعتبار آن را برای اولین بار در ایران منتظری و همکاران در سال ۲۰۰۷ در بین ۴۱۶۳ نفر در رده های سنی ۱۵ سال به بالا ارزیابی کردند. ضریب اعتبار در هشت بعد از ۰/۷۷ تا ۰/۹۵ گزارش شد (به جزء بعد سرزندگی که به ۰/۹۵ به دست آمد). در مجموع یافته ها نشان می دهد که نسخه ایرانی این پرسش نامه در بین جمعیت عمومی ابزار مناسبی است. پایین ترین نمره صفر و بالاترین آن ۱۰۰ است.

۲. پرسش نامه عقاید و سوشه انگیز: این پرسش نامه یک ابزار خودسنجی است که توسط رایت و بک (۱۹۹۳)، ساخته شده است. این پرسش نامه باورهای مربوط به وسوسه هی مواد در فرد را می سنجد و دارای ۲۰ گویه است که هر کدام در یک مقیاس ۷ درجه ای (از کاملا مخالف تا کاملا موافق) نمره گذاری می شوند. روایی و اعتبار مناسبی برای این پرسش نامه گزارش شده است. اعتبار آن بر حسب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ و به روش تنصفی ۰/۸۱ گزارش شده است (رحمانیان، میر جعفری و حسنی، ۱۳۸۵). همچنین محمد خانی، صادقی و فرزاد (۱۳۹۰) اعتبار آن را با استفاده از روش کرونباخ (۷۷٪) گزارش کرده اند.

روش اجرا

بعد از اخذ هماهنگی های لازم از چهار مرکز ترک اعتیاد و انتخاب نمونه و تقسیم تصادفی آن ها در دو گروه آزمایش و گواه، مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر به صورت گروهی در دوازده جلسه ای یک ساعتی به مدت سه ماه به گروه آزمایش به شرح جدول ۱ ارائه شد.

جدول ۱: برنامه مداخله رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر به تکیک جلسات

جلسات	محتوا
اول	معرفی و آشنایی اعضا با یکدیگر و درمان‌گر، معرفی برنامه آموزشی مشاوره رفتاری، ارزیابی افراد مرور فرایند درمان متادون و تست، ارائه و بررسی قوانین جلسات آموزشی و زمان و مکان آن و قرارداد اولیه درباره نحوه پایبندی به درمان.
دوم	بررسی موارد جلسه قبل و ارائه بازخوردهای لازم، بررسی مسائل و مشکلات فعلی، ارائه اطلاعاتی درباره مشکل اعتیاد به عنوان یک بیماری و لزوم درمان آن و قرارداد تغییر.
سوم	بررسی موارد جلسه قبل و ارائه بازخوردهای لازم درباره قرارداد، معرفی انواع اعتیاد و نحوه وابستگی به مواد، مرور مشکلات فعلی بیمار و قرارداد جلسه بعد.
چهارم	بررسی موارد جلسه قبل و ارائه بازخوردهای لازم درباره قرارداد، آموزش درباره رفتارهای پر خطر جنسی و بیماری‌های تریقی، بررسی مشکلات فعلی و تغییرات در زندگی بیمار و قرارداد جلسه بعد.
پنجم	بررسی موارد جلسه قبل و ارائه بازخوردهای لازم درباره قرارداد، آموزش درباره سوءصرف داروهای روان‌گردن، مرور مسائل فعلی بیمار و قرارداد جلسه بعد.
ششم	بررسی موارد جلسه قبل و ارائه بازخوردهای لازم درباره قراردادهای جلسات و ارائه بازخوردهای مثبت، ارزیابی جلسات درمانی و تغییرات مثبت صورت گرفته در طول شش جلسه قبلی، جمع‌بندی موارد جلسات قبل، توصیف اهداف درمانی جلسات بعد و قرارداد جلسه بعد.
هفتم	از جلسه هفتم به بعد جلسات بسته به نیازهای اعضا ممکن بود متفاوت باشد و همراه با ارائه موضوعات آموزشی بیشتر بر روی تغییرات مثبت ایجاد شده در جلسات قبلی تمکز انجام می‌شد. عمدۀ موارد و موضوعات ارائه شده در جلسات همراه با بررسی قراردادها و ارائه بازخوردهای لازم عبارت بودند از: آموزش درباره اج آی وی و ارزیابی آگاهی از آن که در جلسه هفتم انجام شد.
هشتم	استعمال دخانیات و مضرات آن.
نهم	پیشگیری از عود اعتیاد، درک تجربه بیمار از میل به مصرف و بررسی مثلث فکر-وسوسه-رفتار مصرف.
دهم و یازدهم	ارائه آموزش‌های لازم در زمینه مهارت‌های اساسی از قبیل مهارت‌های نه گفتن، حل مسئله و کنترل امیال و هیجانات (کنترل میل به مصرف).
دوازدهم	مرور اجرای قرارداد و ارائه بازخوردهای مثبت، جمع‌بندی موارد و تغییرات مثبت در طول جلسات، ارائه نظرات شرکت‌کنندگان درباره جلسات، جمع‌بندی و احساسات آن‌ها از مشاوره و پایان جلسات.

لازم به ذکر است که طرح جلسات درمانی در هر جلسه با تمکز بر تغییرات مثبت و حل مشکلات فعلی افراد بیشتر بر ارتقا کیفیت زندگی و عقاید و سوشهانگیز با مواد استوار بود. همچنین بعد از گذشت یک و نیم ماه از جلسات درمانی، به منظور سنجش پایا بودن اثرات مثبت درمانی، تمامی افراد با استفاده از دو ابزار پژوهشی مورد استفاده در پژوهش مورد ارزیابی مجدد پیگیری برنامه درمانی قرار گرفتند.

یافته‌ها

شرکت کنندگان در پژوهش حاضر در دامنه سنی ۲۰ تا ۴۵ سال قرار داشتند. هر دو گروه مذکور، دارای حداقل تحصیلات سیکل و حداقل لیسانس بودند. همگی دارای مدت زمان مصرف بالای یک سال بودند. از نظر سایر شاخص‌ها اعضای هر دو گروه از جمله مصرف متادون تفاوت معناداری نداشتند. آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در پیش‌آزمون و پس‌آزمون به تفکیک گروه‌ها در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تفکیک گروه‌ها

متغیرها	گروه‌ها	نوع آزمون	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد
کیفیت زندگی	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۵۵/۳۷	۳/۱۵
	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۷۳/۹۱	۲/۳۵
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۷۰/۵۳	۲/۵۷
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۵۲/۹۲	۲/۹۵
	گواه	پس‌آزمون	۲۰	۵۱/۲۶	۲/۵۵
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۴۷/۸۸	۱/۹۱
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۸۰/۶۶	۱۳/۷۵
	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۶۱/۶۷	۲/۲۵
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۵۹/۵۷	۱/۹۰
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۸۹/۱۱	۷/۳۴
عقاید و سوسه‌انگیز	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۸۶/۰۹	۱/۸۹
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۸۷/۲۵	۱/۹۶
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۶۴/۲۱	۱۷/۳۸
	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۷۸/۷۸	۱۷/۰۵
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۷۳/۱۱	۱۷/۲۱
	گواه	پیش‌آزمون	۲۰	۵۳/۸۱	۲۵/۶۸
	گواه	پس‌آزمون	۲۰	۵۴/۳۶	۲۵/۸۵
	پیگیری	پیش‌آزمون	۲۰	۵۱/۷۶	۲۴/۴۶
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۴۳/۹۲	۴۱/۶۰
	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۷۱/۸۳	۳۱/۱۵
عملکرد جسمانی	آزمایش	پیگیری	۲۰	۶۸/۹۰	۳۳/۶۹
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۴۵/۷۲	۳۶/۸۵
	گواه	پس‌آزمون	۲۰	۴۶/۳۴	۳۱/۳۸
	گواه	پیگیری	۲۰	۳۵/۴۰	۳۱/۰۴
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۴۴/۶۶	۴۱/۱۵
	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۷۵/۳۷	۳۱/۶۵
	مشکلات هیجانی	پیگیری	۲۰	۷۱/۶۷	۳۳/۵۳
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۶۸/۹۰	۳۳/۶۹
	آزمایش	پیگیری	۲۰	۴۳/۸۱	۳۱/۱۵
	مشکلات جسمانی	پیش‌آزمون	۲۰	۴۵/۷۲	۳۶/۸۵
محدویت‌های ایفای نقش به دلیل مشکلات جسمانی	آزمایش	پیگیری	۲۰	۴۶/۳۴	۳۱/۳۸
	آزمایش	پیگیری	۲۰	۳۵/۴۰	۳۱/۰۴
	آزمایش	پیش‌آزمون	۲۰	۴۴/۶۶	۴۱/۱۵
	آزمایش	پس‌آزمون	۲۰	۷۵/۳۷	۳۱/۶۵
	مشکلات هیجانی	پیگیری	۲۰	۷۱/۶۷	۳۳/۵۳

جدول ۲: آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تکیک گروه‌ها

متغیرها	گروه‌ها	نوع آزمون	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد
		پیش آزمون	۲۰	۴۱/۱۵	۳۴/۲۸
	گواه	پس آزمون	۲۰	۴۴/۳۶	۳۶/۴۵
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۳۸/۱۸	۳۵/۴۱
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۴۹/۲۷	۱۷/۸۳
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۶۷/۶۲	۱۶/۷۱
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۶۵/۷۱	۱۶/۶۲
خستگی یانشاط	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۴۸/۳۳	۲۱/۹۴
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۴۵/۵۵	۲۰/۱۹
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۴۱/۱۴	۱۸/۹۴
سلامت عاطفی	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۵۸/۲۴	۱۸/۵۸
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۷۲/۳۸	۱۵/۶۵
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۶۹/۹۵	۱۶/۷۳
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۵۵/۶۲	۱۵/۰۲
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۵۶/۱۰	۱۴/۸۷
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۵۲/۳۸	۱۵/۲۳
	پیش آزمون	آزمایش	۲۰	۶۴/۱۱	۲۱/۶۱
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۷۷/۹۰	۲۱/۳۳
عملکرد اجتماعی	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۷۲/۸۶	۲۳/۳۹
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۶۴/۱۹	۲۰/۰۴
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۶۱/۷۴	۲۱/۹۵
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۵۲/۲۷	۲۴/۲۱
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۶۸/۳۸	۱۹/۱۱
	درد جسمانی	پیگیری	پیش آزمون	۶۶/۲۴	۱۸/۵۸
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۵۳/۴۰	۲۴/۸۴
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۵۵/۵۸	۲۶/۹۸
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۴۸/۱۱	۲۲/۱۱
	پیش آزمون	آزمایش	۲۰	۶۲/۲۷	۱۸/۳۴
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۷۹/۳۴	۱۹/۵۴
سلامت عمومی	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۷۵/۸۶	۱۹/۱۵
	آزمایش	پیش آزمون	۲۰	۶۱/۱۵	۲۳/۹۰
	گواه	پیش آزمون	۲۰	۵۵/۷۶	۲۳/۱۱
	پیگیری	پیش آزمون	۲۰	۵۳/۱۹	۲۲/۹۰

جهت بررسی اثربخشی مداخله بر عقاید و سوشهانگیز از تحلیل کواریانس می‌بایستی استفاده شود. یکی از مفروضه‌های این تحلیل برابری واریانس‌های خطاست. نتایج آزمون

لون حکایت از برقراری این مفروضه داشت ($P < 0.05$). همچنین مفروضه‌ی دیگر نرمال بودن توزیع نمرات است که نتایج آزمون کولموگروف اسمرینف حکایت از برقراری این مفروضه داشت ($P < 0.05$). بنابراین تحلیل کواریانس به شرح جدول ۳ انجام شد.

جدول ۳: نتایج تحلیل کواریانس تک متغیری برای بررسی اثربخشی مداخله بر کاهش عقاید و سوسه‌انگیز

منبع تغییرات	مجموع مجلدورات	آماره F	معناداری	میانگین مجلدورات	درجه آزادی	اندازه اثر
گروه	۱۶۳۲/۸۲	۱		۱۶۳۲/۸۲	۱۶۳۲/۸۲	
خطا	۳۶۱/۵۹	۱۷	.۰۰۰۵	۳۰/۴۵۰	۲۱/۲۳	.۰۶۰

همانگونه که در جدول ۳ ارائه شده است مداخله بر کاهش نمرات عقاید و سوسه‌انگیز موثر بوده است ($P < 0.01$). برای بررسی بقای اثربخشی مداخله بر کاهش عقاید و سوسه‌انگیز از تحلیل کواریانس تک متغیری این بار با نمرات پیگیری استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴: نتایج تحلیل کواریانس تک متغیری برای بررسی بقای اثربخشی مداخله بر کاهش عقاید و سوسه‌انگیز

۲۵۷	۲۵۷
-----	-----

منبع تغییرات	مجموع مجلدورات	آماره F	معناداری	میانگین مجلدورات	درجه آزادی	اندازه اثر
گروه	۱۷۲۴/۳۰	۱		۱۷۲۴/۳۰	۱۷۲۴/۳۰	
خطا	۷۳۳/۳۱	۱۷	.۰۰۰۵	۳۱/۳۴۰	۴۳/۱۱	.۰۶۱

همانگونه که در جدول ۴ ارائه شده است اثربخشی مداخله برای کاهش نمرات عقاید و سوسه‌انگیز تداوم داشته است ($P < 0.01$).

همچنین برای بررسی اثربخشی مداخله بر کیفیت زندگی می‌بایستی از تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شود. یکی از مفروضه‌های این تحلیل برابری واریانس‌های خطاست. نتایج آزمون لون حکایت از برقراری این مفروضه برای تمام مولفه‌ها داشت ($P < 0.05$). همچنین مفروضه‌ی دیگر نرمال بودن توزیع نمرات است که نتایج آزمون کولموگروف اسمرینف حکایت از برقراری این مفروضه برای تمام مولفه‌ها داشت ($P < 0.05$). بنابراین تحلیل کواریانس چندمتغیری انجام شد و نتایج حکایت از اثربخشی مداخله داشت

($F=35/831$, $P<0.001$, $\eta^2=0.354$) لامبادای ویلکز). برای بررسی الگوهای تفاوت از تحلیل کواریانس تک متغیری به شرح جدول ۵ استفاده شد.

جدول ۵: نتایج تحلیل کواریانس تکمتغیری برای بررسی اثربخشی مداخله بر مولفه‌های کیفیت زندگی

متغیرها	میانگین مجدورات	آماره F	معناداری	اندازه اثر
عملکرد جسمانی	۵۵۲۱/۹۵	۳۰/۸۶۰	.۰/۰۰۰۵	.۰/۱۹
محدودیت‌های ایفای نقش به دلیل مشکلات جسمانی	۳۱۱۴/۵۹	۳۵/۳۶۰	.۰/۰۰۰۵	.۰/۱۲
محدودیت‌های ایفای نقش به دلیل مشکلات هیجانی	۱۰۳/۹۵	۱۱/۱۳۰	.۰/۰۰۰۵	.۰/۲۲
خستگی یا نشاط	۲۱۱۹/۹۰	۲۰/۸۶	.۰/۰۰۰۵	.۰/۲۲
سلامت عاطفی	۸۳۰/۲۱	۳۷/۶۸۰	.۰/۰۰۰۵	.۰/۲۰
عملکرد اجتماعی	۳۹۰/۳۷	۲۱/۶۹	.۰/۰۰۰۵	.۰/۱۵
درد جسمانی	۶۰۴/۵۶	۳۷/۱۹۰	.۰/۰۰۰۵	.۰/۲۲
سلامت عمومی	۱۲۱۹/۹۰	۲۵/۱۱	.۰/۰۰۰۵	.۰/۱۷

همانگونه که در جدول فوق مشاهده می‌شود در تمام مولفه‌ها مداخله اثربخش بوده است ($P<0.001$).

۲۵۸

258

همچنین برای بررسی بقای اثربخشی مداخله بر کیفیت زندگی می‌بایستی از تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شود. یکی از مفروضه‌های این تحلیل برابری واریانس‌های خطاست. نتایج آزمون لون حکایت از برقراری این مفروضه برای تمام مولفه‌ها داشت ($P>0.05$). همچنین مفروضه‌ی دیگر نرمال بودن توزیع نمرات است که نتایج آزمون کولموگروف اس-میرنف حکایت از برقراری این مفروضه برای تمام مولفه‌ها داشت ($P>0.05$). بنابراین تحلیل کواریانس چندمتغیری انجام شد و نتایج حکایت از اثربخشی مداخله داشت ($F=36/۰۷۱$, $P<0.001$, $\eta^2=0.381$) لامبادای ویلکز). برای بررسی الگوهای تفاوت از تحلیل کواریانس تک متغیری به شرح جدول ۶ استفاده شد.

جدول ۶: نتایج تحلیل کواریانس تک متغیری برای بررسی بقای اثربخشی مداخله بر مولفه‌های کیفیت زندگی

متغیرها	میانگین مجدورات	F آماره	معناداری	اندازه اثر
عملکرد جسمانی	۵۵۶۳/۶۶	۳۱/۱۶	.۰۰۰۵	.۰/۲۱
حدودیت‌های ایفای نقش به دلیل مشکلات جسمانی	۳۲۳۱/۱۵	۴۶/۲۱	.۰۰۰۵	.۰/۱۶
حدودیت‌های ایفای نقش به دلیل مشکلات هیجانی	۱۴۲/۶۷	۱۲/۶۳۰	.۰۰۰۵	.۰/۱۶
خستگی یا شاست	۲۵۱۱/۱۵	۲۱/۴۵۰	.۰۰۰۵	.۰/۱۷
سلامت عاطفی	۱۲۵۰/۲۲	۳۷/۹۱	.۰۰۰۵	.۰/۲۱
عملکرد اجتماعی	۴۱۴/۵۶	۲۲/۳۲	.۰۰۰۵	.۰/۱۷
درد جسمانی	۶۴۲/۵۲	۳۷/۸۶	.۰۰۰۵	.۰/۲۴
سلامت عمومی	۱۳۶۲/۶۷	۲۶/۱۵	.۰۰۰۵	.۰/۱۹

همانگونه که در جدول فوق مشاهده می‌شود در تمام مولفه‌ها اثربخشی مداخله بقا داشته است ($P < 0.001$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر بر بهبود کیفیت زندگی و مهار عقاید و سوشهانگیز در افراد دارای اختلال سوء مصرف مواد بود که بر روی ۴۰ شرکت کننده مرد انجام گرفت. نتایج حاضر نشان داد که مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر بر بهبود کیفیت زندگی و ابعاد مختلف آن و هم چنین مهار عقاید و سوشهانگیز در افراد دارای اختلال سوء مصرف مواد موثر بوده است. یافته‌های حاصل از این پژوهش با یافته‌های حاصل از پژوهش (بکموند و همکاران، ۲۰۰۷؛ چاوارسکی، مازلان و شانفیلد، ۲۰۰۸؛ چاوارسکی، زو و شانفیلد، ۲۰۱۱؛ کو، وانگ، ین و هسو، ۲۰۱۲؛ مارک، چاوارسکی، باری و همکاران؛ ۲۰۱۳؛ حامدی، شهیدی و خادمی، ۱۳۹۲) همخوانی دارد. کیفیت زندگی به عنوان یکی از مولفه‌های اساسی سلامت و بهزیستی با سلامت جسمی-روانی، داشتن روابط سالم با دیگران، شرکت فعالانه در فعالیت‌های اجتماعی، داشتن الگوی زندگی سالم و حس خودشکوفایی در ارتباط است. همچنین، روابط مثبت با دیگران، داشتن هدف در زندگی، رشد شخصیت متعادل و شکوفا، دوست

داشتن دیگران و زندگی از عناصر مهم کیفیت زندگی در افراد هستند (بنبروک^۱ و همکاران، ۲۰۱۲). همچنین عقاید و سوسمانگیز به عنوان یک بخش فعال در هر زمان در افراد وابسته به مواد فعال بوده و آثار تخریبی فراوانی دارند. در افراد وابسته به مواد عقاید و سوسمانگیز (از قبیل وسوسه نیرومندتر از قدرت اراده من است و به احتمال زیاد من در این موقعیت وسوسه می‌شوم و مواد را مصرف می‌کنم و...)، افکار مزاحمتی هستند که فرد سعی در سرکوب آن‌ها دارد. در نتیجه، فرد به رهایی از پیامدهای رفتاری آن متمرکز می‌شود. در مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر بر حل مسئله منطقی و زندگی توأم با تعهد که در قراردادهای رفتاری گنجانده شده است، تاکید می‌شود. آثار و نتایج زیانبار و مخرب فردی، اجتماعی و فرهنگی سوءمصرف، وابستگی و اعتیاد به مواد سبب شده است تا جوامع و درمان گران برای پیشگیری، ترک و درمان آن اقدام کنند. در همین راستا راه‌کارهای درمانی-مداخله‌ای متعددی برای درمان وابستگی به مواد در سال‌های اخیر مطرح شده است. درمان‌هایی که با وجود تاثیر و کارآمدی نسبی شان در کاهش آسیب‌های ناشی از وابستگی به موادمضر و کمک در جهت بهبودی نسبی آثار منفی و شوم آن، هنوز کاستی‌هایی در این زمینه وجود دارد. عاملی که باعث مطرح شدن روش‌های مداخله‌ای جدید و کاربرد آن‌ها در پژوهش به منظور تعیین اثربخشی آن‌ها شده است. اگر چه هنوز قضاوت درباره میزان اثربخشی و کارآمدی این روش‌های درمانی مختلف مرتبط با درمان وابستگی به مواد بسیار زود است. با توجه به پیشینه پژوهشی و موارد متعدد کاربرد و تاثیرگذاری بر نقایص و کاستی‌های رفتاری در مقایسه با سایر روش‌های درمانی-مداخله‌ای به نظر می‌رسد که به کارگیری درمان رفتاری در جهت درمان و کاهش وابستگی به مواد در وضعیت بهتری قرار دارد.

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به انجام آن با گروهی متشکل از شرکت‌کنندگان مرد، عدم توجه به متأهل و یا مجرد بودن افراد (به عنوان یک منبع دریافت حمایت‌های عاطفی-اجتماعی)، مشخص نبودن شدت وابستگی و نوع ماده مصرفی و کوتاه بودن مرحله پیگیری (یک و نیم ماه) آن اشاره کرد. بنابراین پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی

ضمون رفع محدودیت‌های فوق، تعمیم یافته‌های حاصل از این پژوهش با احتیاط صورت پذیرد. همچنین مرحله پیگیری مداخلات با طول مدت بیشتری و در چندین مرحله انجام گیرد. پیشنهاد می‌شود که به منظور انجام موثرتر و تعمیق آموزش‌ها مشاوره رفتاری بصورت فردی اجرا شود تا نتایج بهتر و دقیق‌تری به دست آید. از طرفی به منظور تعیین اثربخشی و کارایی مشاوره رفتاری نسبت به روش‌های دیگر مطالعات مقایسه‌ای بر روی متغیرهای دیگر انجام گیرد. درنتیجه، با توجه به شرایط مطرح شده، اثربخشی مشاوره رفتاری کاهش رفتارهای پر خطر موثر و در حد رضایت‌بخش بوده، و نتایج به دست آمده مبتنی بر پایداری درمان در طول مرحله پیگیری یک و نیم ماهه است. بنابراین می‌توان گفت که مشاوره رفتاری روشی موثر و کاربردی بوده و می‌تواند به نتایج امیدوار کننده‌ای منجر گردد.

منابع

- باریکانی، آمنه (۱۳۸۷). رفتارهای پر خطر در نوجوانان مدارس راهنمایی و دبیرستان‌های شهر تهران. مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی، ۱۵(۵۳)، ۱۹۲-۱۹۸.
- حامدی، علی؛ شهیدی، شهریار و خادمی، علی (۱۳۹۲). اثربخشی ذهن‌آگاهی و مشاوره کاهش آسیب بر پیشگیری از عود مجدد مصرف مواد‌مخدر. مجله اعتمادپژوهی، ۷(۲۸)، ۱۱۸-۱۰۱.
- رحمانیان، مهدیه؛ میر جعفری، سید احمد؛ حسنی، جعفر (۱۳۸۵). رابطه‌ی وسوسه مصرف مواد و سوءگیری توجه: مقایسه افراد وابسته به مواد افیونی، مبتلا به عود و ترک کرده. مجله‌ی روان‌پژوهشی و روان‌شناسی بالینی ایران، ۱۲(۳)، ۲۲-۲۱۶.
- دهقانی، محمود؛ جزایری، علیرضا (۱۳۸۳). بررسی توصیفی-تحلیلی رویکردهای پیشگیری از سوءصرف مواد‌مخدر. فصلنامه رفاه اجتماعی، ۱۵(۴)، ۴۰-۱۳.
- محمدخانی، شهرام؛ صادقی، نگار؛ فرزاد، ولی‌الله (۱۳۹۰). مدل روابط علی هیجان منفی، باورهای مرکزی، باورهای مرتبط با مواد، عقاید و سوسمانگیز و تنظیم هیجان با بازگشت به مصرف مواد. فصلنامه پژوهش‌های روان‌شناسی، ۲۳(۶)، ۱۸۵-۱۵۹.

Alegria, A. A., Hasin, D. S., Nunes, E. V., Liu, S. M., Davies, C., Grant, B. F., Blanco, C. (2010). Comorbidity of generalized anxiety disorder and substance use disorder: results from the National Epidemiologic Survey on Alcohol and Related Conditions. *Journal of clinical Psychology*, 7(9), 1187-1195.

Arteaga, I., Chen, C. C., & Reynolds, A. J. (2010). Childhood predictors of adult substance abuse. *Children and Youth Service review*, 32(8), 1108-1120.

- Backmund, M., Meyer, K., Eichenlaub, D., Schutz, C. (2001). Predictor for completing an inpatient detoxification program among intravenous heroin users, methadone substituted and codein substituted patients. *Drug and Alcohol Dependence*, 64, 173-80.
- BennebroekEverts, E., Bockting, C. L., Stokkers, P.C., Hinnen, C., Sanderman, R., Sprangers, M.A. (2012). The effectiveness of cognitive behavioral therapy on the quality of life of patients with inflammatory bowel disease: Multi-center design and study protocol. *BMC Psychiatry*. DOI: 10.1186/1471-244X-12-227.
- Bergman, M. & Scott, J. (2000). Adolescent's wellbeing and health-risk behaviors: Gender and Socio-economic differences. *Journal of Adolescence*, 20, 183-197.
- Borland, R., Yong, H. H., King, B., Geoffrey, C., Fong, T., Marshall, T., E., Hammond, D. & McNeil, A. (2004). Use of drug and beliefs about light cigarettes in four countries: Findings from the International Tobacco Policy Evaluation Survey. *Nicotine & Tobacco Research*, 6(3), 311-321.
- Carr-Gregg, M. R. S., Enderby K. S. & Grover, S. R. (2003). Risk-taking behaviour of young women in Australia: Screening for health-risk behaviours. *The Medical Journal of Australia Med/Aust*, 178(12), 601-604.
- Chawarski, M. C., Mazlan, M. & Schottenfeld, R. S. (2008). Behavioral drug and HIV risk reduction counseling (BDRC) with abstinence-contingent take-home buprenorphine: A pilot randomized clinical trial. *Drug and Alcohol Dependence*, 94(1-3), 281-284.
- Chawarski, M. C., Zhou, W., & Schottenfeld, R. S. (2011). Behavioral drug and HIV risk reduction counseling (BDRC) in MMT program in wuhan, China: a pilot randomized clinical trial. *Drug Alcohol Depend*, 115(3), 237-239.
- Cohn, A. M., Epstein, E. E., McCrady, B. S., Jensen, N., Hunter-Reel, D., Green, K. E., Drapkin, M. L. (2011). Pretreatment clinical and risk correlates of substance use disorder patients with primary depression. *Journal of Study Alcohol drug*, 72(1), 151-157.
- Dawson, D. A., Goldstein, R. B., Moss, H. B., Li, T. K. Grant, B. F. (2010). Gender differences in the relationship of internalizing and externalizing psychopathology to alcohol dependence: Likelihood, expression and course. *Drug Alcohol Depend*, 112 (1-2), 9-17.
- Franken, I. H., Kroon, L. Y., Wiers, R. W. & Jansen, A. (2000). Selective cognitive processing of drug cues in heroin dependence. *Journal of Psychopharmacology*, 14 (3), 395-401.
- Garnezy, N., & Masten, A. (1991). *The protective role of competence indicators in children at risk*. In E. M. Cummings, A. L. Green, & K. H. Karraki (Eds.), *Life span developmental psychology: Perspectives on stress and coping* (pp. 151-174). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Hawkins, J. D., Catalano, R. F. & Arthur, M. W. (2002). Promoting science-based prevention in communities. *Addictive Behaviors*, 27(6), 951-976.
- Johnston, L. D., O'Malley, P. M. & Bachman, J. G. (2001). *The monitoring the future: National survey results on adolescent drug use (1975-2000)*, Vol1: Secondary school students. U.S. department of health and human services, National Institute of health.
- Jessor, R., Donovan, J. E., & Costa, F. (1991). Beyond adolescence: Problem behavior and young adult development. New York: Cambridge University Press.

- Kaplan, H. & Sadock, B. (1998). *Synopsis of psychiatry*. Eighth edition. Williams & Wilkins Company.
- Ko, N. Y., Wang, P. W., Wu, H. C., Yen, C. N., Hsu, S. T., Yeh, Y. C., Chung, K. S. & Yen, C. F. (2012). Self-efficacy and HIV risk behaviors among heroin users in Taiwan. *Journal of Studies on Alcohol and Drugs*, 73(3), 469-476.
- Lindberg, L. D., Boggess, S. & Williams, S. (2000). Multiple threats: The co-occurrence of teen health risk-behaviors. Washington, DC: U.S. department of Health and Human services, Retrieved from <http://www.urban.org/family/at-risk/multiplethreats.html>.
- Marlatt, G. A., & Gordon, J. R. (1980). *Determinants of relapse: Implications for the maintenance of behavior change*. In P. O. Davidson & S. M. Davidson (Eds.), Behavioral medicine: Changing health lifestyles (pp. 410- 452). New York: Brunner/ Mazel.
- Marek, C., Chawarski, M.C., Barry, D.T., Mazlan, M., Schottenfeld, R. (2013). *Behavioral Drug and Risk Reduction Counseling (BDRC) for HPTN058 Treatment Manual Substance Abuse Center*, Muar, Malaysia. Retrieved from: <http://www.hptn.org>.
- Milton, A. L., & Everitt, B. J. (2012). The persistence of maladaptive memory: Addiction, drug memories and anti-relapse treatments. *Neuroscience & Bio behavioral Reviews*, 36(4), 1119-1139.
- O'Brien, C. (2006). Drug addiction and drug abuse. In L. L. Brunton, J. S. Lazo, & K. L. Parker (Eds.), Goodman and Gilman's The Pharmacological Basis of Therapeutics (11th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Sharf, R. S. (2008). *Theories of psychotherapy and counseling: Concepts and cases* (5th ed.). USA: Linda Schreiber-Ganster
- Sadock, B. J., Sadock, V. A. & Kaplan. (2007). *Synopsis of psychiatry: Behavioral Sciences/Clinical Psychiatry* (10th Ed.). Lippincott Williams & Wilkins and Wolter Kluwer Health.
- Stone, A. L., Becker, L. G., Huber, A. M. & Catalano, R. F. (2012). Review of risk and protective factors of substance use and problem use in emerging adulthood. *Addictive Behaviors*, 37(7), 747-775.
- Thombs, G. L. (1999). *Introduction to addictive behavior*. New York: Guilford Press.

۲۶۳

۲۶۳

۳
پژوهش شماره ۴۱ پیاپی ۳۹۶
Vol. 11, No. 41, Spring 2017